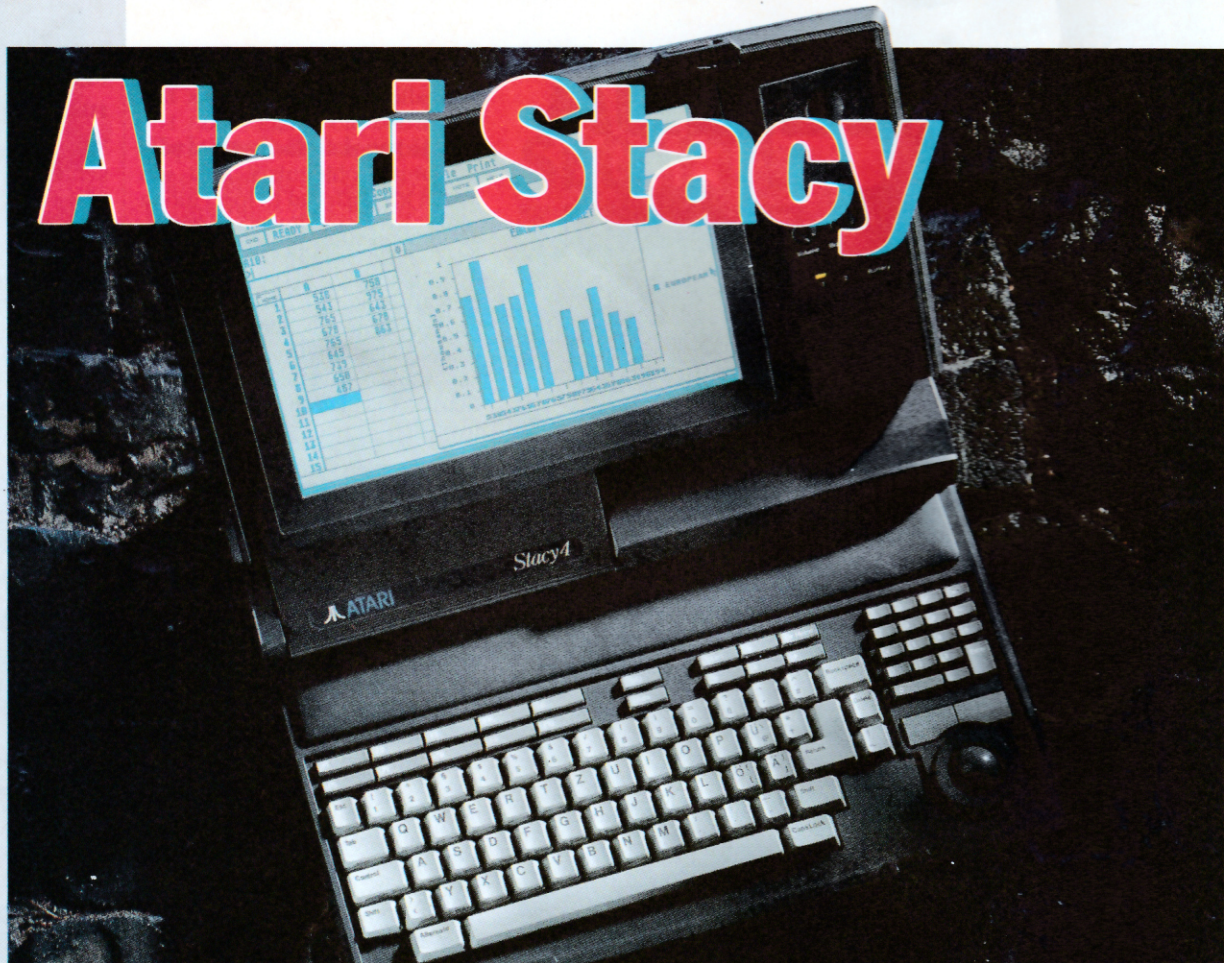
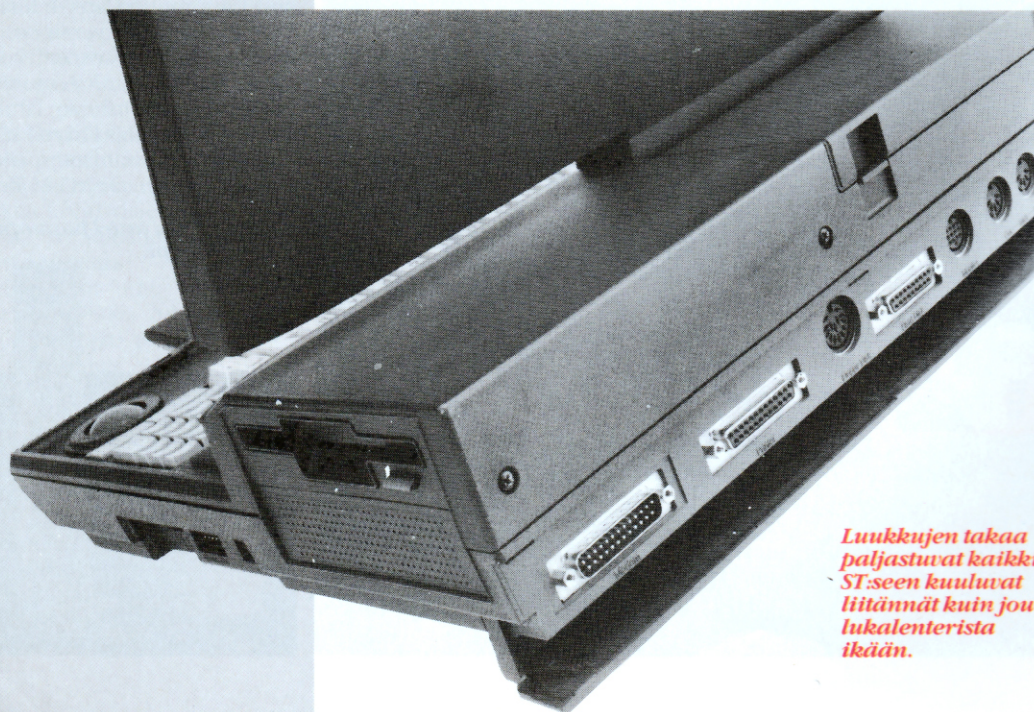

Atari Stacy

●● *Onko ongelmasi ST-manian saanut ystävä, joka ei suostu lähtemään talosta vieroitusoireiden takia? Vai oletko MIDI-muusikko, joka näkee painajaisia tietokoneensa kuljetamisesta? Ongelman ratkaisu saattaisi olla Atari Stacy – kannettavaan kokoon puristettu 1040ST.*

Luukkujen takaa paljastuvat kaikki ST:seen kuuluvat liitännät kuin joulukalenterista ikään.

Kannettavien mikrojen määrittäminen on pakottanut myös Atarin kehittämään ST-malleilleen kannettavan vastineen. Vuosia kestäneiden huhujen jälkeen Atari Stacy on vihdoinkin valmis. Koneen nimeämispolitiikka eroaa vanhoista malleista: Stacy herättää naisellisella soinnillaan miehen kiinnostuksen. Onkohan Atari harkinnut Atari Stanleyn julkistamista naisia varten?

Ensinäkemältä Stacy ei juuri eroa muista kannettavista mikroista. Sylimikroksi sitä ei seitsemän kilon painon vuoksi voi kutsua. Väri on tyylikkään harmaa, eikä suljetusta Stacysta näy ulospäin muuta tietokoneeseen viittaavaa kuin virtakytkin ja levyaseman aukko.

Pohjasta taittuu esiin muovinen kantokahva, joka on niin kaipa, että se pureutuu ikävästi käsiin pitempiä aikoja kannettaessa. Testattavassa Stacyssä ei edes ollut akkua painoa lisäämässä, joten ei ihme että juppiliikemiehen asuun kuuluvat myös pehmeät käsiineet.

Näppäimistö

Stacyn kuorien sisään on ahdettu kaikki normaali-ST:n näppäimet. Varsinainen aakkosnäppäimistö

on kooltaan ja tuntumaltaan lähes identtinen tavallisen ST:n kanssa. Muut näppäimet ovat kokeneet tilanpuutteen vuoksi kohdallisia muutoksia.

Ensialkuun trackballin yläpuolella oleva piskuinen numeronäppäimistö nauratti nukkekotityylillään. Kokeilu kuitenkin muutti mielipiteeni. Numeronäppäimistö on täysin käyttökelpoinen normaalisormiselle ihmiselle, ja sen käyttö useammalla sormella sujuu muotoiltujen näppäinten ansiosta pienen totuttelun jälkeen.

Kursorinäppäimet löytyvät ylhäältä, joten niitä käytettäessä on koko ajan varottava varsinaisen näppäimistön ylänurkan näppäimiä. Jos kämmettä yrittää lepuuttaa Stacyn etureunalla, on välilyöntinäppäimellä ikävä taipumus painua alas. Parempi paikka kursorinäppäimille olisi ollut CapsLockin ja trackballin välissä, johon ne olisivat hieman pienennettyinä mahtuneet.

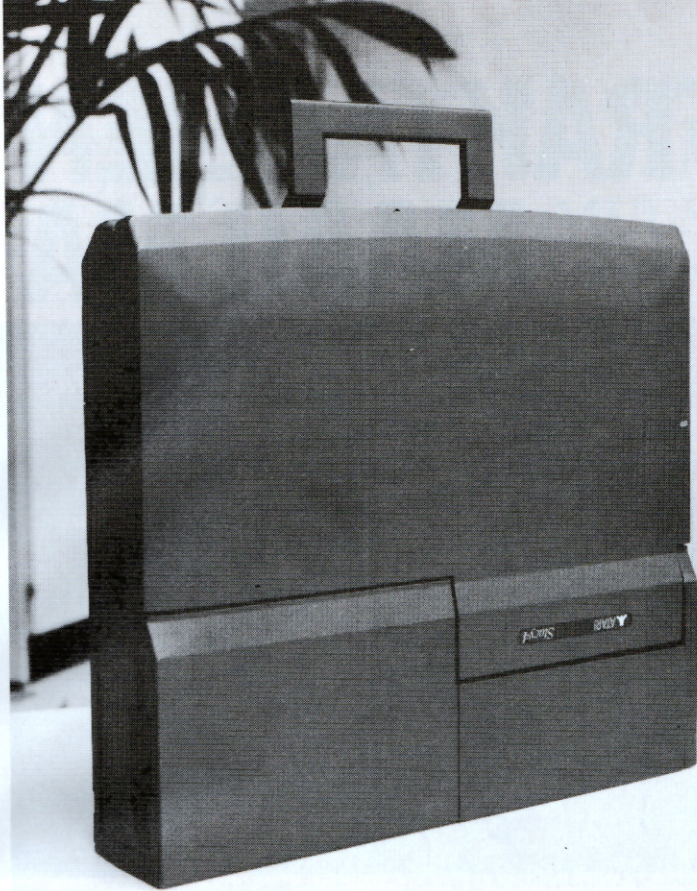
Kursorinäppäimien vasemmalla puolella ovat Help- ja Undo-näppäimet, ja näistä edelleen vasemmalla kahteen riviin sijoitetut funktionäppäimet. Sijoittelu on toimiva, eikä F6-F10 -näppäinten siirtyminen viiden ensimmäisen funktionäppäimen alle häirinyt.

Trackball

Stacyyn tutustuessa pääsin ensimmäistä kertaa kokeilemaan trackballia eli ohjauspalloa käytännössä. Alkuun pallo vaikutti hankalalta, mutta jonkin ajan kulluttua huomasi, että trackballilla on muutamia selviä etuja hiireen verrattuna. Kursorin siirtäminen kuvaruudun reunasta toiseen sujuu palloa rivakasti pyörittämällä kiitettävää vauhtia. Normaalisissa kursorinsiirtelyssä trackball on yhtä (epä)tarkka kuin hiirikin.

Kursorin siirtäminen pallon nappia samalla alhaalla pitäen (ns. dragging eli vetäminen) vaatii melkoista sorminäppäilyä. Ahkeran harjoittelun jälkeen vetäminen sujui joten kuten pitämällä hiiren vasenta nappia alhaalla etusormella ja pyörittämällä palloa nimettömällä. Mitenkään nautinnollista tällainen sormiakrobatia ei kuitenkaan ole, joten hiiren kytkeminen Stacyyn lienee usein tarpeellista.

Ainakin kokeilukoneessa ohjauspallo ajoittain jumiuu. Trackballin pallo likaantuu huomattavasti hiirtä helpommin — hiiren palloa ei sentään läpäitä rasvaisilla sormilla kaiken aikaa.

Stacyn pallo on suuremmasta koostaan huolimatta hiiren palloja keveämpi, joten vähempikin rasva saattaa aiheuttaa pallon liukumisen. Onneksi pallon irrottaminen koneesta ei ollut vaikeaa, ja puhdistuksen jälkeen Stacy totteli sitä ihan mukavasti.

Näyttö

Useimpien kannettavien koneiden tapaan Stacyssäkin on nestekidenäyttö. Aiemmin niiden kapea katselukulma ja yleinen epäselvyys aiheuttivat ongelmia käyttäjille, mutta Stacyn näyttö osoittaa, että kehitystä on tapahtunut. Näyttö vastaa ST:n mustavalkomonitoria, eli sen erottelukyky on 640x400 pistettä. Näytön värit ovat kauniin sininen ja ruskehtavan valkea. Muutaman tunnin käytön jälkeen olin valmis myöntämään, että Stacyn näyttö on sopivassa valaistuksessa jopa parempi kuin ST:n oma mustavalkomonitori. Kuva ei värise, ja sitä voi tuijottaa useita tunteja silmien väsymättä. Stacyn näyttö on terävämpi kuin ST:n mustavalkomonitori.

Pisteiden syytyminen ja sammuminen kestää nestekidenäytössä kauemmin kuin tavallisissa monitoreissa, joten nopeassa liikkeessä hiirikursori tuntuu muuttuvan vaalean ruskeaksi, ja vielä nopeammin liikuttaessa katoavan kokonaan. Selvimmin

Stacy valmiina lentoon. Kapea kantokabva bankaloittaa kuitenkin pitempään kantamista.

näytön hitaus näkyy peleissä. Hyötöohjelmia käytettäessä on vaihtaisi Stacyn omaa näyttöä mustavalkomonitoriin.

Liitännät

Stacyn liittimet on suojattu kylmältä ulkomaailmalta luukkujen alle. Stacyn takaosa aukeaa sara-

Atari Stacy

Proessori: CMOS Motorola 68000

Kellotaajuus: 8 MHz

Levykeasemat: 3.5" kaksipuolinen

Kiintolevy: 20 Mb tai 40 Mb

Näyttö: 640 x 400 pikseliä, taustavalaistu LCD-näyttö

Virtalähde: Ulkoinen muuntaja, paristot tai akut

Käyttöjärjestelmä: TOS v1.4

Näppäimistö: Täydellinen ST-näppäimistö (95 näppäintä)

Liitännät: RS232, Centronics, MIDI, lisälevyasema, kiintolevyasema, ulkoinen monitori, peliohjainportti, hiiriportti

Koko: 383 x 342 x 85 mm
Maahantuoja: X-Computer Oy (90) 661 688

Hinta: 21 200 mk (4 MT RAM), 17 800 mk (2 MT RAM). Molemissa sisäänrakennettu 40 MT kiintolevy. Hinnat kesäkuulta.

noilla alaspäin paljastaen kaikki tavallisen ST:n liitännät: virtaliittimen, reset-kytkimen, MIDI-liitännät, portin ulkoiselle kiintolevyasemalle sekä tavalliselle levykeasemalle, monitoriliittimen sekä Centronics- ja RS232 -portit.

Takaosan saranakansi taittuu koneen alle ja kallistaa sitä muutaman asteen, vaikkei olematon kallistuskulman lisäksi millään tavalla vaikutakaan näppäimistön ergonomiaan. Kaikki takaliittimet ovat virtaliittintä lukuunottamatta identtisiä normaali-ST:n liittimien kanssa. Takaluukun lisäksi Stacyn kyljissä on luukut, joiden kannet poistamalla löytää joystick- ja hiiriportit ja laajenusväylän. Irtonaiset luukkukannet vain tuppasivat hukkumaan jo testauksen yhteydessä.

Kunnon kannettavan tavoin Stacyssä on tietysti myös paristokukotelo. Paristojen kestoaikaa ei testattu, mutta alkaliparistoilla täytettynä Stacyn pitäisi toimia noin tunnin, nikkeli-kadmium-akuilla ehkä 20–30 minuuttia.

Käyttöjärjestelmä

Stacyn käyttöjärjestelmänä on Rainbow TOS v1.4, joka on paranneltu painos ST:n alkuperäisestä käyttöiksestä. Eroa vanhaan versioon löytyy lähinnä muutamien kyselylaatikoiden ulkoasusta sekä siitä, että vanhan käyttöjärjestelmäversion virheitä on korjattu.

Testikappaleessa ei ollut blitteripiiriä, joka nopeuttaa esimerkiksi kuvaruudun päivytystä Rainbow TOSia käytettäessä. Tavallista nopeampi piirtämiskyky on tarpeen muun muassa julkaisuohjelmia käytettäessä.

Kenelle?

Kokonaisuutena Atari Stacy on varsin mukava kannettava. Se sopinee parhaiten paljon matkustavalle ST-käyttäjälle, tai julkaisuohjelmia käyttävälle ihmiselle, jolle IBM-yhteensopivuus ei ole tärkeää. Stacy on myös ihanteellinen keikkakone MIDI-muusikolle, sillä en ainakaan muista kuulleen mistään muusta kannettavasta, jossa MIDI-valmius olisi sisäänrakennettuna. Ellei hinta olisi esteenä, olisi Stacy myös kilpailukykyinen ja pienikokoinen vaihtoehto 1040ST:lle. Suurimman esteen Stacyn yleistymiselle kuitenkin aiheuttanee sen ei-IBM-yhteensopivuus. □